

Styrdokument

9.5.2025

VN/13569/2025

	Föreskrift
x	Anvisning
	Rekommendation

Bestämmelser på vilka behörigheten att utfärda föreskrifterna/anvisningarna grundar sig
Reglemente för statsrådet 22 §, 262/2003
Målgrupper
Tillsynsmyndigheterna inom social- och hälsovården, tjänste- anordnare och tjänsteproducenter, apotek, andra myndigheter som tillämpar lagen
Giltighetstid
9.5.2025 - tills vidare

Anvisning: Processen för utbyte av biologiska läkemedel vid förskrivning, injektionsinstruktioner och expediering av läkemedel

Inledning

Utbytet av biologiska läkemedel på apotek (nedan *utbyte på apotek*) inleddes stegvis den 1 april 2024. Utöver ändringarna i läkemedelslagen som gällde utbyte på apotek gjorde ändringarna i sjukförsäkringslagen det möjligt att bilda referensprisgrupper av utbytbara biologiska originalläkemedel och biosimilarer i referensprissystemet.

Syftet med denna anvisning är att beskriva verksamhetsprocessen för utbyte av biologiska läkemedel på apotek ur perspektivet för läkemedelsföreskrivare, sjukskötare, apotek, läkemedelsanvändare och sådana som uträttar ärenden för någon annans räkning. Syftet med anvisningen är dessutom att identifiera de faktorer i fråga om vilka utbytet av biologiska läkemedel på apotek skiljer sig från utbytet av andra läkemedel på apotek. I slutet av anvisningen beskrivs processen i komprimerad form (Bild 1).

Centrala bestämmelser med tanke på anvisningen finns i lagen om elektroniska recept (61/2007), som gäller förskrivning av läkemedel. Också läkemedelslagen (395/1987), som gäller expediering av läkemedel, har en central roll.

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 12 maj 2022 (Tillsättningsbeslut VN/14144/2022-STM-1/ STM053:00/2022) en arbetsgrupp för beredning av utbyte av biologiska läkemedel på apotek för mandatperioden 16.5.2022–30.4.2023. Arbetsgruppens uppgift var bl.a. att utarbeta en processbeskrivning för utbyte av biologiska läkemedel.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Social- och hälsovårdsministeriet

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PB 33
00023 Statsrådet

Sjötullsgatan 8
Helsingfors

0295 16001
+358295 16001

02951 63415
+358 2951 63415

kirjaamo.stm@gov.fi
stm.fi

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 26 juli 2023 (Tillsättningsbeslut VN/14650/2023- STM-21) en arbetsgrupp för verkställande av utbyte av biologiska läkemedel på apotek för mandatperioden 31.7.2023–30.4.2023. Gruppens mandatperiod förlängdes till den 31 mars 2025 (SHM:s beslut VN/14650/2023-STM-31). Arbetsgruppens uppgift var att fortsätta arbetet i den arbetsgrupp som beredde utbytet av biologiska läkemedel på apotek under den förra regeringsperioden och färdigställa den processbeskrivning som arbetsgruppen utarbetade och som denna anvisning gäller.

Förskrivning av biologiska läkemedel

Den som förskriver ett läkemedel undersöker patienten, ställer en diagnos och bedömer olika behandlingsalternativ genom att samtala med patienten. Om ett biologiskt läkemedel lämpar sig bäst för behandlingen av patienten, ordinerar patienten detta läkemedel. Biologiska läkemedel ordinerar inom primärvården, företagshälsovården och den specialiserade sjukvården. Av behandlingarna med biologiska läkemedel inleds i regel småmolekylära heparin- och insulinbehandlingar vid hälsovårdscentralerna. Läkemedelsbehandlingar med andra biologiska läkemedel inleds i allmänhet inom den specialiserade sjukvården.

Läkemedelsbehandlingen planeras tillsammans med patienten. När ett biologiskt läkemedel förskrivs och när ett recept som gäller ett biologiskt läkemedel förnyas ska läkemedelsförskrivaren välja det biologiska läkemedel som har det förmånligaste priset bland de saluförda, sinsemellan jämförbara och alternativa biologiska läkemedlen. Läkemedelsförskrivaren ska kontrollera uppgifterna om de utbytbara biologiska läkemedelspreparat som saluförs och priserna på dem i tillgängliga datasystem.

Läkemedelsförskrivaren kan avvika från skyldigheten att förskriva det förmånligaste biologiska läkemedelspreparatet endast på patientspecifika medicinska eller terapeutiska grunder. Huruvida sådana grunder föreligger ska avgöras självständigt och från fall till fall. Läkemedelsförskrivaren ska tydligt och specificerat anteckna grunden för valet av ett annat än det förmånligaste biologiska läkemedlet på receptet. Anteckningen ska inte innehålla obehövliga patientuppgifter. Vid planeringen av läkemedelsbehandlingen ska läkemedelsförskrivaren bedöma patientens motoriska färdigheter och andra inverkan faktorer med tanke på det praktiska genomförandet av läkemedelsbehandlingen. Om det av patientspecifika medicinska eller terapeutiska skäl är motiverat, ska läkemedelsförskrivaren också göra en anteckning i receptet som förbjuder utbyte på apotek av det läkemedelspreparat som förskrivits för patienten (s.k. anteckning om utbytesförbud).

När man föreskriver läkemedlet ska man ta hänsyn till patientens förmåga att använda det förskrivna biologiska läkemedlet. Den största skillnaden jämfört med ett s.k. traditionellt kemiskt läkemedel är att merparten av de biologiska läkemedlen doseras genom injicering. Injektionsinstruktionerna kan ges på olika sätt i välfärdsområdena. I samband med förskrivningen av läkemedlet hänvisar läkemedelsförskrivaren patienten och dennas anhöriga eller en sjukskötare som sköter ärendet för patientens räkning eller någon annan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som har tillstånd att ge injektioner till instruktioner om injektionsteknik antingen via tidsbokning eller direkt från mottagningen. Om inga andra yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården är tillgängliga, ansvarar läkemedelsförskrivaren för att ge injektionsinstruktioner. Alternativt kan patienten eller någon som doserar läkemedlet för patientens räkning instrueras att boka tid själv eller, om behandlingen med ett biologiskt läkemedel har inletts medan patienten vårdas inom sjukvården, ges injektionsinstruktioner när patienten vårdas på sjukhus eller senast i samband med utskrivningen.

Läkemedelsförskrivaren ska informera patienten om att apoteket kan byta ut det biologiska läkemedlet till ett motsvarande förmånligare preparat och att utbytet kan göras med ett halvt års mellanrum. Läkemedelsförskrivaren ska också betona att fastän dosdispensern byts ut är läkemedlet lika effektivt och säkert som det tidigare preparatet. Vid behov ska läkemedelsförskrivaren också berätta att om patienten inte vill byta ut läkemedlet på apoteket, ska patienten betala den del som överstiger referenspriset.

När läkemedelsförskrivaren förnyar ett recept på ett biologiskt läkemedel ska han eller hon på samma sätt som då läkemedlet förskrevs första gången välja det förmånligaste läkemedlet av de sinsemellan jämförbara och alternativa biologiska läkemedel som saluförs. I samband med att receptet förnyas är det också nödvändigt att bedöma behovet av biologisk läkemedelsbehandling och behandlingens varaktighet.

Recept inom primärvården kan förnyas med en begäran som gjorts via de riksomfattande Kantjänsterna. Patienten kan själv skicka begäran om förnyelse eller också kan apoteket eller personalen vid den vårdande hälso- och sjukvårdsenheten göra det på patientens begäran. Läkaren behandlar ändringar i medicineringen och recepten. Begäran om förnyelse ska behandlas senast 8 dygn efter att den skickats.

Inom den specialiserade sjukvården kan recept inte förnyas via Kanta-tjänsterna. Detta innebär att inom den specialiserade sjukvården ska man säkerställa den fortsatta läkemedelsbehandlingen och uppföljningen av den samt receptens giltighet antingen på mottagningsbesök eller via något annat kommunikationsmedel, t.ex. webbtjänsten Hälsobyn.

Injektionsinstruktioner och rådgivning om dosdispensrar för biologiska läkemedel som ges vid en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården

Den hälso- och sjukvårdsenhet som förskrivit läkemedlet ger patienten nödvändiga injektionsinstruktioner och rådgivning om dosdispensrar som en del av rådgivningen om inledande av läkemedelsbehandlingen och vid behov även senare.

Injektionsinstruktioner är instruktioner som en sjukskötare eller en annan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som har tillstånd att ge injektioner ger om hur ett subkutant biologiskt läkemedel ska användas. Då man ger injektionsinstruktioner är det viktigaste att gå igenom rätt injektionsteknik och säkerställa att läkemedlet går under huden på rätt sätt. Man ska betona renhetens betydelse och vid behov ska man visa eller åskådliggöra rätt teknik. Då man ger instruktioner ska man ta hänsyn till genomförandet av den praktiska läkemedelsbehandlingen (till exempel om patienten doserar läkemedlet själv eller om en anhörig ger läkemedlet) och andra behov hos patienten som framkommer.

Då man ger instruktioner kan man använda vårdplatsens demonstrationsutrustning i den utsträckning det är möjligt. Alternativt kan man be patienten hämta ut läkemedlet på apoteket på förhand och ta det med sig till mottagningen för att göra den första injektionen eller de första injektionerna. Då kan de första injektionerna göras under handledning med det läkemedelspreparat som expedierats till kunden.

Det är viktigt att kunden lär sig injicera det biologiska läkemedlet själv enligt den godkända bruks- och doseringsanvisningen för att användningen av läkemedlet ska vara korrekt och säker. Injektionsinstruktioner och skriftligt material, såsom bipacksedeln, en eventuell instruktionsvideo om preparatet och annat stödmaterial, stödjer patienten i injiceringen av läkemedelspreparatet och yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i utbildningen av patienten.

Handledning i användningen av dosdispensern för ett läkemedelspreparat utgör en viktig del av injektionsinstruktionerna. Dosdispensarna kan skilja sig från varandra till exempel i fråga om val av dos, justering och frisläppning eller val av injektionsställe. Man ska lära patienten att använda dosdispensern genom att vid behov visa hur den används och genom att försäkra sig om att patienten känner sig trygg i att använda den.

Den rådgivning om dosdispensrar som ges vid hälso- och sjukvårdsenheter ska ges i allmän form och patienten ska informeras om att dosdispensern kan bytas ut på apoteket, men att dosdispensern har samma användningsprinciper och är lika säker och effektiv som den anordning som används vid rådgivningen samt att apoteket vid behov handleder i att använda den. Patienter ska uppmanas att alltid kontrollera sin dosdispenser då den hämtas ut från apoteket så att han eller hon säkert kan använda den. I den utsträckning det är möjligt kan man under den handledning som ges vid hälso- och sjukvårdsenheten använda demonstrationsutrustningen för det preparat som för tillfället är förmånligast, så att handledningen ges med samma dosdispenser som den som patienten hämtar på apoteket.

Som en del av läkemedelsförskrivningen eller injektionsinstruktionerna ska man ge patienten instruktioner om doseringen av läkemedlet och man ska förklara på ett förståeligt sätt hur ofta (doseringsintervallet) och när patienten ska ta det biologiska läkemedlet som förskrivits för honom eller henne. Man ska betona vikten av regelbundenhet och svara på möjliga frågor som patienten har om doseringen. Om det behövs ska patienten samtidigt informeras om målen för, nyttan av och eventuella biverkningar av läkemedelsbehandlingen och också informeras om när han eller hon behöver kontakta hälso- och sjukvården. Patienter ska också uppmuntras att följa sitt mående och göra observationer och informera hälso- och sjukvården eller apoteket om möjliga problem och biverkningar. Patienter ska också ges instruktioner om förvaringen av läkemedlet inklusive temperaturbegrensningar och informeras om hur han eller hon förvissar sig om att läkemedlet förvaras på rätt sätt hemma. Vid behov ska patienten också informeras om hur engångsutrustning förstörs på ett korrekt och säkert sätt.

I samband med injektionsinstruktionerna ska patienten eller den som sköter ärenden för patientens räkning ges tydliga anvisningar om vem patienten ska kontakta och på vilket sätt om patienten behöver mer information om användningen av läkemedlet eller till exempel instruktioner om en ny dosdispenser eller om patienten har andra problem med läkemedelsbehandlingen.

Utbyte av biologiska läkemedel på apotek

Efter att ha varit kund inom hälso- och sjukvården och fått recept på ett biologiskt läkemedel och injektionsinstruktioner övergår patienten till öppenvården och blir kund vid apoteket, som expedierar läkemedlet. Då apoteket expedierar ett utbytbar biologiskt läkemedel ska apoteket gå igenom ett möjligt utbyte av läkemedel med kunden och vid behov informera att det utbytta läkemedelspreparatet är lika högklassigt, effektivt och säkert som det läkemedelspreparat som expedierats tidigare eller förskrivits till kunden. Utbyte av läkemedelspreparat kan väcka oro hos läkemedelsanvändaren och därmed försämra behandlingsfölsamheten. Vid behov ska man diskutera eventuell rädsla på apoteket för att man ska kunna stödja behandlingsfölsamheten.

För att säkerställa en korrekt och säker användning av läkemedlet ska apoteket ge kunden rådgivning om läkemedel, priser och anordningar på samma sätt för biologiska läkemedel som för andra läkemedel. Skyldigheten gäller rådgivning som ges både som när- och distansservice.

Som en del av läkemedelsrådgivningen ska apoteket säkerställa att kunden får den information som behövs om korrekt och säker användning av läkemedlet och dosdispensern. Rådgivning om dosdispensern förutsätter att apotekets personal kan ge kunden råd och handledning i användningen av anordningen. Rådgivningen om dosdispensern kan ges antingen med hjälp av bipacksedeln som följer med läkemedelspreparatet eller till exempel med hjälp av annat stödmaterial, såsom skriftliga instruktioner, demonstrationsutrustning eller instruktionsvideor, om sådana finns att tillgå för preparatet i fråga.

Trots att det är hälso- och sjukvårdens uppgift att ge injektionsinstruktioner, när apoteket expedierar ett utbytbar biologiskt läkemedel till kunden i samband med att en behandling inleds, är det bra att som en del av rådgivningen om dosdispensern fråga om kunden har fått injektionsinstruktioner inom hälso- och sjukvården eller om en separat tid har bokats för dem. Om injektionsinstruktioner inte har getts och man inte separat har kommit överens om en tid för att ge dem, ska apoteket hänvisa kunden till att kontakta den behandlande hälso- och sjukvårdsenheten.

Det väsentliga i rådgivningen om dosdispensrar är att försäkra sig om att läkemedelsanvändaren känner till hur det utbytta läkemedlet används säkert och korrekt i förhållande till det preparat som tidigare använts eller förskrivits. Apoteket ska fråga kunden om injektionsinstruktioner och rådgivning om dosdispensrar har getts för det preparat som nu expedieras eller för något annat preparat. Om injektionsinstruktionerna inom hälso- och sjukvården har getts med en annan dosdispenser än den som expedieras på apoteket, ska apoteket instruera kunden i användningen av den andra dosdispensern och informera hur den skiljer sig från den dosdispenser som använts för instruktionerna inom hälso- och sjukvården. Om ett biologiskt läkemedel inte byts ut på apoteket, säkerställer man genom läkemedelsrådgivning att kunden kan använda det läkemedel som förskrivits för honom eller henne eller det läkemedel som man tidigare bytt till. Om apoteket bedömer att patienten inte kan lära sig att använda dosdispensern för det läkemedel som man byter till, ska apoteket kontakta läkemedelsförskrivaren.

Om apoteket expedierar ett biologiskt läkemedel som distansförsäljning, ska apoteket sköta rådgivningen om läkemedel, anordningar och priser på motsvarande sätt som vid närservice. Vid distansservice ska apoteket särskilt säkerställa att kunden kan använda dosdispensern. Liksom vid närservice kan man som hjälp för rådgivningen om dosdispensern använda till exempel bruksanvisningen för anordningen i bipacksedeln, eventuella bilder eller instruktionsvideor och demonstrationsutrustning, om sådana finns att tillgå. Om det behövs ska apoteket med låg tröskel uppmana kunden att göra ett fysiskt besök på ett apotek för att få ytterligare rådgivning.

Läkemedelsanvändaren ska ha lättillgängliga kontaktuppgifter till hälso- och sjukvården och apoteket så att han eller hon vid behov kan ta kontakt i frågor som gäller läkemedelsbehandling och läkemedelsdosering. Om man blir varse om att det förskrivna eller utbytbara preparatet inte lämpar sig för patienten (t.ex. på grund av en hjälpsubstans) eller om patienten känner sig sämre eller märker att läkemedlet orsakar biverkningar, ska man omedelbart kontakta hälso- och sjukvården. Apoteket ska dessutom understryka att läkemedelsanvändaren eller den person som doserar läkemedlet för användarens räkning alltid kan kontakta apoteket med låg tröskel (inkl. hemvården eller en vårdenhets) i frågor som gäller medicinering och läkemedelsanvändning.

I praktiken kan skillnaderna mellan dosdispensrarna för biologiska läkemedel medföra utmaningar för patienten. Man har försökt lösa denna utmaning på så sätt att enligt läkemedelslagen kan Fimea definiera som utbytbara endast sådana biologiska läkemedelspreparat vilkas dosdispensrar är i den mån likadana att det är säkert att göra ett utbyte. Dessutom är läkemedelsförskrivarna, hälso- och sjukvården samt apoteken skyldiga att ge patienten rådgivning för att säkerställa en säker användning av läkemedlet.

Utmaningar kan också uppstå om läkemedelsanvändaren inte förstår skillnaderna mellan de läkemedelspreparat som expedierats till honom eller henne, doseringssätten eller utbytet av läkemedel på apoteket. Man försöker förebygga denna utmaning genom att läkemedelsförskrivaren bedömer patientens medicinska och terapeutiska tillstånd när läkemedelsbehandlingen inleds och förbjuder utbyte om det finns en medicinsk grund för det. Dessutom handleds patienten att utifrån hälso- och sjukvårdens och apotekets rådgivning dosera läkemedlet rätt och använda dosdispensern på ett säkert sätt.

Utbytet av biologiska läkemedel på apotek genomförs som en del av det nuvarande systemet för utbyte av läkemedel och referensprissystemet. Utbytet av biologiska läkemedel på apotek är förknippat med vissa särdrag jämfört med utbytet av kemiska läkemedel, såsom att bytesintervallet är sex månader, att minderåriga och korttidsverkande insulinpreparat utesluts från utbytet, stegvist införande samt injektionsinstruktioner och rådgivning om dosdispensrar. Patienten har rätt att använda samma preparat i sex månader, men har också rätt att få det billigaste preparatet vid varje besök. Om patienten eller den som uträttar ärenden för patientens räkning inte vill att det biologiska läkemedlet byts ut, har han eller hon alltid rätt att vägra byta ut läkemedlet. Detta innebär dock att den som köper läkemedlet inte får ersättning för den del av priset som överstiger referenspriset för det biologiska läkemedlet och blir tvungen att betala denna del själv. Fimea och FPA, som är de myndigheter som handleder aktörerna, ger närmare instruktioner om tillämpningen av dessa regler.

Utbyte av biologiska läkemedel ur perspektivet för läkemedelsanvändaren och den som sköter ärenden för en annans räkning

Användningen av biologiska läkemedel inom öppenvården kan ske antingen så att läkemedelsanvändaren tar läkemedlet självständigt eller så att någon inom social- och hälsovårdens olika tjänster, till exempel inom boendeservicen för äldre eller personer med funktionsnedsättning sköter saken för läkemedelsanvändarens räkning. Om läkemedelsanvändaren inte har en kontinuerlig kundrelation inom social- eller hälsovårdstjänsterna och inte självständigt kan sköta behandlingen med ett biologiskt läkemedel, sköts läkemedelsbehandlingen ofta med stöd av en nära anhörig. Då uträttar den nära anhöriga ofta också ärenden för läkemedelsanvändarens räkning vid en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården eller på apoteket. Den som uträttar ärenden för en annans räkning är vanligtvis en nära anhörig till läkemedelsanvändaren eller en annan pålitlig person. I situationer där ärenden uträttas för en annans räkning ska man utöver de ovan beskrivna omständigheterna beakta följande.

De yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som deltar i patientens läkemedelsbehandling, både vid hälso- och sjukvårdens verksamhetsenheter och på apoteket, ska informera den som använder ett biologiskt läkemedel eller den som uträttar ärenden för denna persons räkning om utbytet av biologiska läkemedel på apotek och om vad det i praktiken innebär för läkemedelsanvändaren. Läkemedelsanvändaren har rätt att delta i beslut om läkemedelsbehandlingen som gäller honom eller henne och få förståelse för vad ett möjligt utbyte på apotek innebär.

I förskrivningsskedet samtalar läkaren och läkemedelsanvändaren eller den som uträttar ärenden för läkemedelsanvändarens räkning om inledningen av användningen av ett biologiskt läkemedel och om andra frågor som gäller behandlingen. I samband med detta bedömer läkaren också det eventuella terapeutiska eller medicinska behovet av ett utbytesförbud. Läkaren ska anteckna detta i receptet och vid behov också en motivering till förskrivning av något annat än det förmånligaste biologiska läkemedlet.

Därefter går läkemedelsanvändaren eller den som uträttar ärenden för läkemedelsanvändarens räkning tillsammans med en sjukskötare igenom injektionsinstruktionerna och rådgivningen om dosdispensrar som hänför sig till det biologiska läkemedlet. Om den som uträttar ärenden för läkemedelsanvändarens räkning inte är den person som doserar läkemedlet, ska man separat se till att den person som doserar läkemedlet kan dosera det. Under handledningen får läkemedelsanvändaren eller den person som doserar läkemedlet i den utsträckning det är möjligt och med assistans av en sjukskötare öva på att injicera med demonstrationsutrustning eller med det biologiska läkemedlet som köpts på apoteket. Samtidigt får patienten information om ett möjligt utbyte av läkemedlet på apoteket och dess inverkan på genomförandet av läkemedelsbehandlingen. Skötaren och patienten kan kontrollera i de datasystem som används vilket preparat som för närvarande är förmånligast.

Om ett biologiskt läkemedel expedieras till någon som uträttar ärenden för kundens räkning, ska apoteket se till att den som köper läkemedlet ges ovan beskrivna rådgivning om läkemedel, anordningar och priser. Apoteken har en lagstadgad skyldighet att ge råd om säker användning av både utbytbara läkemedel och tillhörande dosdispensrar. Rådgivningsskyldigheten gäller alla när- eller distanstjänster som används för expediering av läkemedel. I situationer där någon uträttar ärenden

för en annans räkning ska man fästa särskilt avseende vid vem som injicerar läkemedlet och försäkra sig om att denna person kan använda läkemedlet på ett säkert och korrekt sätt.

Läkemedelsanvändaren eller den som utträtt är ärenden för läkemedelsanvändarens räkning ska ha lättillgängliga kontaktuppgifter till hälso- och sjukvården och apoteket så att han eller hon vid behov kan ta kontakt i frågor som gäller läkemedelsbehandling och läkemedelsdosering. Om man blir varse om att det förskrivna eller utbytbara preparatet inte lämpar sig för patienten (t.ex. på grund av en hjälpsubstans) eller om patienten känner sig sämre eller märker att läkemedlet orsakar biverkningar, ska man omedelbart kontakta hälso- och sjukvården.

I situationer där någon utträtt är ärenden för en annans räkning kan rådgivningen om dosdispensern i praktiken medföra utmaningar. Man ska sträva efter att lösa dessa situationer från fall till fall. Det är bra att ta reda på av den som besöker apoteket vem som i praktiken sköter patientens läkemedelsbehandling och administreringen av läkemedlet samt hur man säkerställer att denna person kan använda dosdispensern på rätt sätt.

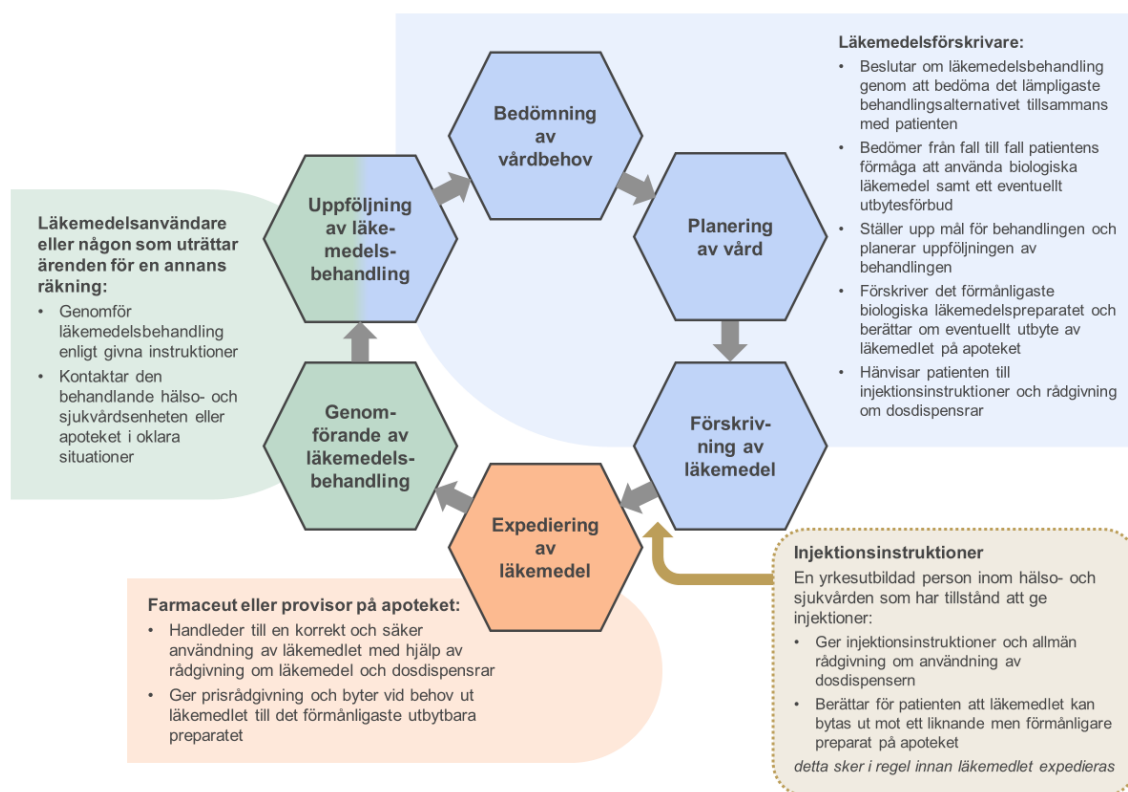

Bild 1. Processen för läkemedelsbehandling med biologiska läkemedel

Mer information

Mer information ges av:

Sakkunnig Aleks Westerholm, foramn.etternamn@gov.fi

Konsultativ tjänsteman Tuija Metsävainio, foramn.etternamn@gov.fi

Avdelningschef

Kari Hakari

Sakkunnig

Aleksi Westerholm

Distribution

Södra Karelens välfärdsområde
 Södra Österbottens välfärdsområde
 Södra Savolax välfärdsområde
 Regionförvaltningsverket i Södra Finland
 Helsingfors stad
 Helsingfors universitets apotek
 HUS
 Välmåendebranschen Hali rf
 Välfärdsområdesbolaget Hyvil Ab
 Regionförvaltningsverket i Östra Finland
 Östra Finlands universitets apotek
 Östra Nylands välfärdsområde
 Kajanalands välfärdsområde
 Folkpensionsanstalten
 Egentliga Tavastlands välfärdsområde
 Mellersta Österbottens välfärdsområde
 Mellersta Finlands välfärdsområde
 Mellersta Nylands välfärdsområde
 Kymmenedalens välfärdsområde
 Regionförvaltningsverket i Lappland
 Lapplands välfärdsområde
 Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland
 Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland
 Västra Nylands välfärdsområde
 Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea
 Läkemedelsindustrin rf
 Läkarföreningen Duodecim
 Orion Ab
 Birkalands välfärdsområde
 Österbottens välfärdsområde
 Norra Karelens välfärdsområde
 Norra Österbottens välfärdsområde
 Norra Savolax välfärdsområde
 Regionförvaltningsverket i Norra Finland
 Päijänne-Tavastlands välfärdsområde
 Generiska läkemedelsindustrin rf
 Satakunta välfärdsområde
 Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården Valvira
 Finlands Apotekarförbund rf
 Finlands Farmaciförbund rf
 Finlands Läkarförbund rf
 Suomen Proviisoriyhdistys rf
 Finlands social och hälsa rf
 Tehy rf
 Institutet för hälsa och välfärd
 Enheten för fånghälsovård
 Vanda-Kervo välfärdsområde
 Egentliga Finlands välfärdsområde
 Studenternas hälsovårdsstiftelse SHVS

För kännedom Social - och hälsovårdsminister Kaisa Juuso
 Statssekreterare Marjo Lindgren

Specialmedarbetare Nuutti Hyttinen
Specialmedarbetare Hannu Peurasaari
Socialförsäkringsminister Sanni Grahn-Laasonen
Statssekreterare Laura Rissanen
Specialmedarbetare Niilo Heinonen
Specialmedarbetare Sakari Rokkanen
SHM:s avdelningar

VN/13569/2025-STM-2

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: